

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 374

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 138 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României	2-5	„C.F.R.”— S.A. a unor mijloace fixe aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regionala CF Timișoara, în vederea reutilizării și refolosirii, respectiv scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, după caz	12-14
Decizia nr. 174 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	6-8	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 176 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	9-11	181. — Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Drăghiea Nicolae, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
351. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în administrarea Companiei Naționale de Căi Ferate		ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
		6. — Hotărâre privind aprobarea documentelor prezentate spre dezbateră în Conferința anuală ordinară a Camerei Consultanților Fiscali din 21 aprilie 2016	15
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		5. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2015 privind administrarea fondurilor de investiții alternative	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138

din 10 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 3.616/243/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.219D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că Ministerul Public, prin Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. De asemenea, partea Gabriel Untu a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.605D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 270 alin. (3) și art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Stelian Turcu și Dumitru-Dănuț Ion în Dosarul nr. 18.128/300/2014 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

8. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.605D/2015 la Dosarul nr. 1.219D/2015, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în Dosarul nr. 1.219D/2015 și ca inadmisibilă în Dosarul nr. 1.605D/2015, deoarece se critică limitele de pedeapsă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin încheierile din 29 iunie și 27 octombrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.616/243/2014 și nr. 18.128/300/2014, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu referire la sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, iar Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.**

11. Excepția a fost ridicată din oficiu de către Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și de către Stelian Turcu și Dumitru-Dănuț Ion, în dosarele de mai sus în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece destinatarii legii penale prin care se prevăd faptele care constituie infracțiuni trebuie să înțeleagă în mod clar care este conduita sancționată de legiuitor. Or, folosirea noțiunii generice de „contrabandă” în sintagma menționată poate crea confuzii, cu atât mai mult cu cât aceasta nu este definită de legiuitor decât în dispozițiile art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006. Incriminând infracțiunea de contrabandă asimilată, legiuitorul trebuia să fie mai explicit în ceea ce privește reprezentarea pe care trebuie să o aibă persoana care colectează, deține, produce sau desfășoară una dintre celelalte acțiuni menționate în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 cu privire la proveniența bunurilor. Așa fiind, prin raportare la infracțiunea de contrabandă, rezultă clar că este absolut necesar ca prezumtivul autor al infracțiunii de contrabandă asimilată să cunoască modalitatea în care bunurile au intrat în țară, modalitate care să realizeze conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006.

13. Din conținutul acestor din urmă prevederi reiese că nu orice introducere în țară a bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub regim vamal constituie infracțiune, ci este necesară îndeplinirea mai multor condiții în forma alin. (1), prin alte locuri decât cele stabilite la control vamal, și în forma alin. (2), prin locurile stabilite pentru control vamal, prin sustragere de la controlul vamal, dacă valoarea în vamă depășește o anumită sumă, de două ori în decursul unui an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, al bunurilor sau al mărfurilor plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă este mai mică decât suma de referință.

14. Dacă raportarea nu se face la infracțiunea de contrabandă, în lipsa definirii de către legiuitor a acestei noțiuni,

norma de incriminare este lipsită de previzibilitate și contravine principului respectării legilor și al legalității incriminării.

15. De asemenea, se mai arată că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece intervalul extrem de mare dintre limita minimă și cea maximă a pedepsei a dus la soluții mult diferite în ceea ce privește pedepsele concret aplicate pentru fapte asemănătoare ori la pedepse mari pentru infracțiuni cu o pericolozitate scăzută, fapt care nu asigură caracterul previzibil al actului de justiție. Prin modalitatea de incriminare a pedepsei aferente infracțiunii de contrabandă s-a încălcat principiul constituțional potrivit căruia o normă juridică trebuie să fie previzibilă, astfel încât să fie respectat principiul obligativității legii. Previzibilitatea trebuie raportată și la cerința justificării în concret a incriminării faptei penale, pe necesități obiective și sociale arătate de autoritățile legiuitoare, astfel încât să susțină principiul respectării legilor de către cetățeni. Or, principiile ce stau la baza adoptării oricărei legi au fost încălcate în situația de față, norma adoptată fiind contrară intenției rezultate din Expunerea de motive, document ce reprezintă în esență justificarea socială și juridică ce stă la baza noii reglementări.

16. Pe de altă parte, se arată că sunt afectate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece nu există criterii obiective și raționale de natură a justifica o incriminare excesivă a pedepsei aferente infracțiunii de contrabandă.

17. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate au fost publicate în Monitorul Oficial al României, cetățenii fiind prezumați a cunoaște obligațiile ce le incumbă ca urmare a intrării lor în vigoare. Prin urmare, nu poate fi vorba de o lipsă de previzibilitate a normei, ci cel mult de o inadverență în politica penală a statului. Or, controlul asupra unei eventuale inadverențe cu privire la pedepsele reglementate cu presupunerea existenței unui pericol social abstract luat în considerare de legiuitor este atributul exclusiv al legiuitorului, și nu al instanțelor de judecată sau constituționale. Împrejurarea că inculpații apreciază că limitele de pedeapsă sunt prea mari în actualul context penal și procesual penal nu înlătură prezumția asupra pericolului social abstract luat în considerare de legiuitor la momentul incriminării faptelor menționate.

18. Cu privire la dispozițiile privind procesul echitabil, instanța de judecată apreciază că acestea nu sunt încălcate atât timp cât există norme cu privire la desfășurarea procedurilor, eventualele comparații între situații asemănătoare fiind necesar a fi făcute față de inculpați care sunt cercetați pentru fapte ce se subscriu normei incriminate.

19. Totodată, critica raportată la eventualele discriminări ce se produc între persoanele care au fost cercetate pentru fapte ale căror pedepse s-au redus și cele cercetate pentru infracțiunile ce fac obiectul sesizării nu poate fi primită, deoarece pentru a fi aplicabil principiul nondiscriminării este necesar ca persoanele să se afle în situații asemănătoare.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

21. **Guvernul** consideră că dispozițiile legale criticate ridică în Dosarul nr. 1.219D/2015 o problemă de aplicare, în sensul că se impune probarea infracțiunii premisă. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, orice excepție de neconstituționalitate care vizează nu o lege sau o ordonanță ori o dispoziție dintr-o lege sau o ordonanță, ci exclusiv interpretarea sau aplicarea lor, va fi respinsă ca fiind inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 126 din Constituție, această atribuție intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești.

De asemenea, prevederile art. 20 din Constituție nu sunt incidente în cauză. În concluzie, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

22. Cât privește excepția ridicată în Dosarul nr. 1.605D/2015, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece infracțiunea criticată prezintă faptele ce sunt asimilate infracțiunii de contrabandă într-un mod foarte clar și lipsit de echivoc. Totodată, normele de reglementare a competenței instanțelor judecătorești, a gradelor de jurisdicție, a căilor de atac, precum și reglementarea pedepselor faptelor stabilite ca fiind infracțiuni, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, nefiind adusă atingere dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

23. De asemenea, dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări, fiind deci conforme cu art. 16 din Legea fundamentală.

24. În ce privește pretinsa încălcare a art. 21 alin. (3) din Constituție, Guvernul face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial.

25. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Astfel, sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă” face trimitere la infracțiunea de contrabandă astfel cum este descrisă în alin. (1), și anume bunurile sau mărfurile introduse în sau scoase din țară, prin orice mijloace, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal. Așa fiind, contrabanda, în varianta-tip, cât și în cazul infracțiunii asimilate, incriminează o modalitate specifică de sustragere de la plata taxelor, și anume prin introducerea sau deținerea bunurilor care au intrat în țară cu încălcarea regimului juridic al frontierei. Contrabanda apare ca o infracțiune complexă, ce include în obiectul juridic și în elementul material al laturii obiective atât omisiunea plății taxelor și impozitelor (ce se regăsesc fie în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, dacă nu este vorba despre produse accizabile supuse marcării, cărora să le lipsească marcajul corespunzător, fie în conținutul constitutiv al deținerii de bunuri în afara antrepozitului fiscal, dacă este vorba despre produse accizabile supuse marcării și care sunt marcate necorespunzător), cât și introducerea acestora în țară în mod fraudulos. Prin urmare, norma de incriminare a infracțiunii asimilate contrabandei corespunde rigorilor constituționale și convenționale privind previzibilitatea, precum și principiului respectării legilor și al legalității incriminării.

26. Referitor la nemulțumirea autorilor excepției față de quantumul excesiv al pedepselor pentru infracțiune de contrabandă, în contextul general al reducerii limitelor de pedeapsă pentru infracțiunile din noul Cod penal, se arată că o eventuală modificare a soluției legislative în sensul dorit de autori nu poate face obiectul controlului de constituționalitate. În aplicarea art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, neputând modifica sau completa prevederile supuse controlului.

27. În ce privește critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție, se arată că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, nu și în ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 270 alin. (3) și art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, astfel cum au fost introduse prin art. IX pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 270 alin. (3): *„Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.”*

— Art. 274: *„Faptele prevăzute la art. 270—273, săvârșite de una sau mai multe persoane înarmate ori de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.”*

31. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 7 paragraful 1 referitor la legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiect al controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 824 și Decizia nr. 828 din 3 decembrie 2015, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 și, respectiv, nr. 124 din 17 februarie 2016, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României reținând în esență că, potrivit unei definiții general admise, contrabanda constă în trecerea clandestină peste granița a unor mărfuri interzise sau sustrase de la plata taxelor vamale și reprezintă una dintre principalele forme de fraudă la nivelul Uniunii Europene. Contrabanda generează concurență neloială față de producătorii Uniunii Europene, dar și pierderea veniturilor fiscale determinate de importurile frauduloase, și pune în pericol atât resursele statelor membre, cât și pe cele proprii ale Uniunii Europene.

33. Din examinarea conținutului infracțiunii de contrabandă prevăzute în art. 270 alin. (2) din Codul vamal al României, Curtea a reținut că legiuitorul a prevăzut o limită valorică de la care fapta săvârșită pentru prima dată în decursul unui an este infracțiune. Ceea ce se situează sub nivelul valoric prevăzut de alin. (2) lit. a) al art. 270 din Codul vamal al României

corespunde reglementării prevăzute în art. 653 alin. (1) lit. a) cu referire la alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006. În cazul în care fapta de sustragere de la controlul vamal se săvârșește de două ori în decursul unui an, corespunzător incriminării din alin. (2) lit. b) al art. 270 din Codul vamal al României, făptuitorul nu mai beneficiază de un prag valoric de la care fapta să fie infracțiune, astfel că, prin voința legiuitorului, fapta este infracțiune indiferent de valoarea în vamă a bunurilor sau mărfurilor, această incriminare neavând corespondent în reglementarea contravențională. În același mod, fapta de „înstrăinare sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal”, reglementată în alin. (2) lit. c) al art. 270 din Codul vamal, este infracțiune indiferent de valoarea bunurilor sau a mărfurilor înstrăinate, întrucât nici această incriminare nu are corespondent în reglementarea contravențională.

34. Curtea a mai arătat că, potrivit art. 270 alin. (3) din Codul vamal al României, se asimilează infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni, enumerate în mod limitativ, ce au ca obiect material bunuri sau mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei. Așadar, din conținutul incriminării rezultă că această infracțiune, prin voința legiuitorului, este „asimilată” infracțiunii de contrabandă, legiuitorul folosind procedura normei incomplete pentru a-i întregi conținutul, făcând, în acest sens, trimitere la pedeapsa prevăzută la alin. (1) al art. 270 din Codul vamal. În acest context, Curtea a observat că, stabilind o pedeapsă corespunzătoare incriminării din alin. (1) al art. 270 din Codul vamal al României, legiuitorul a atribuit faptei reglementate de alin. (3) al aceluiași articol același pericol social generic, deși această din urmă infracțiune este doar „asimilată”, derivată, corelativă.

35. În legătură cu acest din urmă aspect, Curtea a reținut că stabilirea limitelor de pedeapsă intră în atribuțiile puterii legiuitoare. Astfel, menținerea limitelor de pedeapsă în cazul infracțiunii de contrabandă, în forma asimilată, și după intrarea în vigoare a noului Cod penal, reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care apreciază, în concret, în funcție de o serie de criterii printre care și frecvența fenomenului infracțional. Așa fiind, în ipoteza infracțiunii de contrabandă, în forma asimilată, legiuitorul a apreciat că este necesară o sancționare fermă a acesteia, având în vedere actualitatea aspectelor reținute în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, respectiv asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, respectiv produse energetice, alcool și băuturi alcoolice și tutun prelucrat, accelerarea încasării accizelor la bugetul de stat și a diminuării evaziunii fiscale în domeniu, întărirea supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free și instituirea unor pârgii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare. Așa încât, prin adoptarea și menținerea în fondul activ al acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, prevederile de lege criticate având natura unei norme de incriminare speciale care creează un regim sancționator specific, astfel că și sub acest aspect critica apare ca inadmisibilă.

36. De altfel, cât privește invocarea dreptului la un proces echitabil, cu referire la critica de neconstituționalitate privind limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea asimilată contrabandei, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale constante, aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, reținând că nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

37. Cât privește latura subiectivă, Curtea a reținut că infracțiunea de contrabandă, în forma asimilată, este săvârșită cu vinovăție sub forma intenției directe, făptuitorul cunoscând faptul că bunurile provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia. Subiectul activ al infracțiunii poate fi orice persoană fizică, iar răspunderea penală îi poate fi angajată în condițiile normelor generale de drept penal, acesta fiind supus condiției de a cunoaște proveniența/destinația ilicită a bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, cunoașterea provenienței/destinației acestora urmând a fi probată din circumstanțele faptice obiective ale cauzei. Așadar, legiuitorul a stabilit că este suficientă reprezentarea autorului că bunurile provin din/sunt destinate contrabandei, fără a fi necesar ca acesta să cunoască, în mod exact, încadrarea juridică ce ar putea fi atribuită faptei din care provine bunul sau căreia îi este destinat și nici cine este autorul acesteia din urmă ori dacă răspunde penal. În general, această din urmă precizare nu este necesară, dat fiind și faptul că în doctrină sau practica judiciară nu s-a pledat niciodată pentru o asemenea condiție, respectiv cunoașterea exactă a naturii faptei din care provine bunul sau valența ce i-ar putea fi atribuită din punct de vedere penal.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 3.616/243/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și de Stelian Turcu și Dumitru-Dănuț Ion în Dosarul nr. 18.128/300/2014 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

38. Prin urmare, dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare și previzibile, destinatarii lor având posibilitatea să cunoască comportamentul prohibit de acestea, iar incriminarea astfel statuată este rezultatul legiferării.

39. Același rațiuni sunt valabile *mutatis mutandis* și cu privire la critica raportată din perspectiva limitelor de pedeapsă stabilite de legiuitor pentru infracțiunea prevăzută de art. 274 din Legea nr. 86/2006.

40. Referitor la raportarea criticii din perspectiva încălcării art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică fără privilegii și fără discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

41. Distinct de argumentele mai sus menționate, soluția inadmisibilității este susținută și de împrejurarea că prin Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală și pentru cauze cu minori, pronunțându-se asupra unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a stabilit că „noțiunea de «contrabandă» utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nu echivalează cu infracțiunea de contrabandă prevăzută în art. 270 alin. (1) și art. 270 alin. (2) din aceeași lege, cu toate elementele constitutive ale acesteia”. Drept urmare, instanța supremă a statuat că noțiunea de „contrabandă” utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sintagma „cunoscând că acestea provin din contrabandă”, privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Lidia Crețu în Dosarul nr. 3.668/40/2013* al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 949D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate, prin care consideră că aceasta este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își mențin valabilitatea cele statuate în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, menționând în acest sens Decizia nr. 329 din 30 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.668/40/2013*, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Lidia Crețu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței prin care Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a respins ca prematur introdusă cererea de obligare a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire, conform dispozițiilor Legii nr. 247/2005, pentru un imobil revendicat în condițiile Legii nr. 10/2001, dar a cărui restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care primarul

municipiului Botoșani a propus acordarea de despăgubiri în echivalent.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prin prevederile de lege criticate se nesocotește exigența termenului rezonabil de soluționare a unei cereri, în condițiile în care notificarea de revendicare depusă în iunie 2001 a fost soluționată de primarul municipiului Botoșani după 5 ani, în ianuarie 2006, iar dosarul conținând propunerea de despăgubire, transmis în aceeași lună către Secretariatul Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, nu a fost soluționat nici după scurgerea a 7 ani, până la data introducerii în instanță a acțiunii, în iulie 2013. Se susține că durata procedurii instituite de Legea nr. 165/2013 este în continuare caracterizată de o vădită lipsă de celeritate. Din această perspectivă, apreciază că noua reglementare contravine celor dispuse în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a atras atenția asupra lipsei de celeritate a măsurilor în vigoare la acea vreme. Mai arată că soluționarea unei cauze într-un termen rezonabil reprezintă o garanție instituită de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garanție ce privește, în cauzele de natură civilă, nu doar desfășurarea procedurii în fața instanței, ci și procedura preliminară de natură administrativă, atunci când sesizarea instanței este condiționată în prealabil de parcurgerea acestei proceduri. Mai susține că Legea nr. 165/2013 lipsește persoanele îndreptățite și de posibilitatea de a-și soluționa dosarele de despăgubire prin intervenția instanței de judecată, drept legitim garantat de legislația anterioară.

7. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege ce formează obiectul acesteia nu contravine dispozițiilor constituționale invocate în motivarea criticii. Arată că egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, iar dreptul de proprietate nu este încălcat, precizând că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, statele semnatare sunt îndrituite să controleze folosința proprietății în concordanță cu interesul general, adoptând în acest sens legile necesare.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat nu aduce atingere dispozițiilor art. 21 din Constituție, de vreme ce condițiile, termenele și modalitățile concrete de acordare a beneficiilor constând în despăgubirile prevăzute de legile speciale de reparație intră în sfera de apreciere pe care statele

membre ale Convenției o au la dispoziție. Totodată, nu se încalcă nici dreptul de proprietate privată în substanța sa, atât timp cât acesta nu este suprimat printr-un act administrativ sau al instanței de judecată. Arată că stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care este competent să fixeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare: „*Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Se invocă, de asemenea, prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la procesul echitabil și art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași Convenție, referitor la dreptul de proprietate privată.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței prin care Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a respins cererea de obligare a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor să emită decizia reprezentând titlu de despăgubire, conform dispozițiilor Legii nr. 247/2005, pentru un imobil revendicat în condițiile Legii nr. 10/2001, dar a cărui restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care primarul municipiului Botoșani a propus acordarea de despăgubiri. Acțiunea a fost înregistrată inițial la Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal la data de 11 iulie 2013, deci după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 (20 mai 2013). Această instanță și-a declinat competența în favoarea Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, care a soluționat cauza în primă instanță, respingând acțiunea în considerarea termenelor prevăzute de textul de lege criticat în cauza de față. Așadar, având în vedere că acțiunea introductivă de instanță a fost promovată după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, nu sunt incidente în cauză cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 165/2013 și a constatat că aceste prevederi legale sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Cu alte cuvinte, în speța în cauză sunt aplicabile prevederile art. 34 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, neexistând așadar o cauză de inadmisibilitate a prezentei excepții de neconstituționalitate, aceasta urmând să fie examinată pe fond.

16. În continuare, Curtea observă că textul de lege criticat impune în sarcina Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor obligația de a soluționa, în termen de 60 de luni, respectiv 36 de luni în cazul dosarelor de fond funciar, începând de la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dosarele care, la acel moment, se găseau înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. Autoarea excepției susține, în esență, că este nesocotită exigența soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere că la intervalul de timp scurs de la depunerea notificărilor de revendicare se adaugă aceste noi termene pe care legiuitorul i le-a acordat Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor — succesoare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor — în vederea soluționării dosarelor de despăgubire.

17. O astfel de critică nu poate fi reținută, având în vedere faptul că instanța de contencios constituțional examinează constituționalitatea unei prevederi de lege prin verificarea conformității conținutului său juridic cu texte și principii constituționale, iar nu semnificația acelei prevederi legale în contextul normativ generat de efectele produse prin aplicarea unor acte normative succesive. Or, autoarea excepției își formulează criticile din perspectiva consecințelor unor prevederi de lege anterioare intrării în vigoare a textului de lege supus controlului de constituționalitate.

18. Este de reținut în acest context că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, criticate în cauza de față, stabilesc termene clare de soluționare a dosarelor de despăgubire, a căror nerespectare este sancționată prin intermediul instanțelor judecătorești, care, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (2) din aceeași lege, pot fi sesizate de persoana care se consideră îndreptățită în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele menționate. Într-o asemenea situație, instanța de judecată este pe deplin competentă să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să dispună restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii corespunzătoare.

19. Față de acest nou cadru normativ, Curtea observă că textul de lege criticat face parte din ansamblul de reguli procedurale instituite de legiuitorul român în scopul eficientizării procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist. Prin stabilirea unui interval maxim de timp în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor este obligată să soluționeze dosarele de despăgubire se realizează o limitare în timp a acestei etape administrative, ceea ce reprezintă o remediare a deficienței legislației anterioare, care nu prevedea vreun termen în acest sens. În virtutea art. 20 alin. (1) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, persoanele care se considerau îndreptățite în temeiul legilor reparatorii se adresau instanței de

contencios administrativ ca urmare a refuzului nejustificat de emitere de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a deciziei conținând titlul de despăgubire, în condițiile în care era asimilată unui refuz nejustificat de soluționare trecerea unui interval de timp apreciat în mod subiectiv de acestea ca nerezonabil, de natură a justifica un demers jurisdicțional. Așadar, omisiunea reglementării unui termen legal de soluționare a dosarelor de despăgubire crea premisele unui comportament arbitrar al autorității administrative competente și punea persoanele care se considerau îndreptățite în situația de a acționa în mod aleatoriu, valorificând o cale nespecifică de acțiune, la care recurgeau ca urmare a lipsei de certitudine în ce privește soluționarea de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a dosarelor de despăgubire. Ca atare, instituirea, prin textul de lege criticat în cauza de față, a unui interval maxim de timp în care Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să își îndeplinească această atribuție reprezintă o concretizare a intenției legiuitorului român de clarificare a procedurii de restituire, prin conferirea unui grad de previzibilitate apt să dea expresie exigențelor dreptului la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

20. Autoarea excepției mai susține că este îngădit accesul liber la justiție, întrucât pe parcursul termenelor menționate în art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nu se poate adresa instanțelor judecătorești în vederea obligării Comisiei la soluționarea dosarului de despăgubire. Față de această critică, Curtea reține că dreptul de acces liber la justiție, consacrat de art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală, nu este un drept absolut, ci poate fi condiționat de necesitatea respectării anumitor reguli procedurale stabilite prin lege. Atât timp cât aceste condiții nu se constituie în obstacole insurmontabile, de natură să transforme exercitarea acestui drept într-un demers iluzoriu, pur teoretic, dreptul de acces la justiție poate fi supus anumitor cerințe, printre care se numără și împlinirea anumitor termene procedurale. În cazul de față, termenele prevăzute de art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nu pot fi considerate ca îngărđiri neconstituționale ale dreptului de acces liber la justiție, având în vedere că, după scurgerea termenelor menționate, persoana care se consideră îndreptățită poate exercita pe deplin dreptul de sesizare a instanței de judecată competente, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (1) și (2) din aceeași lege.

21. În ce privește critica prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție, prin mai multe decizii, de exemplu, Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, paragraful 34, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nu nesocotesc garanțiile dreptului de proprietate privată conferite prin Legea fundamentală și prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Astfel, Curtea a reținut că legea menționată a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care a fost reținută în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. În plus, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat — având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv — că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru remedierea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129). În aceeași cauză, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat (paragraful 128), de asemenea, că măsurile de amenajare a plății creanțelor datorate de stat în virtutea deciziilor judecătorești definitive, cum ar fi eşalonarea plății acestora, măsuri luate pentru apărarea echilibrului bugetar între cheltuielile și încasările publice, urmăreau un scop de utilitate publică și realizarea unui just echilibru între diferitele interese aflate în joc, prin respectarea mecanismului existent și prin grija pe care autoritățile au demonstrat-o în executarea acestuia.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lidia Crețu în Dosarul nr. 3.668/40/2013* al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 176

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin încheierile din 19 mai 2015 și 9 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 39.525/3/2014 și, respectiv, nr. 1.892/3/2015, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Bogdan Petre Ilie, Roberto-Marian Andrei și Dumitru Colios, respectiv de Vasile Cherecheș și Ioan Cherecheș în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor introduse de aceștia împotriva unor decizii de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și obligarea acestei autorități să soluționeze dosarele privind acordarea de despăgubiri pentru imobilele ce nu mai pot fi restituite în natură, în conformitate cu dispozițiile titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că Legea nr. 165/2013 trebuie să recunoască efectele produse în temeiul legii vechi, în caz contrar fiind nesocotit principiul neretroactivității legii civile. Printr-o altă soluție s-ar aduce atingere gravă principiului securității juridice. Înlocuirea evaluării potrivit standardelor internaționale cu cea efectuată potrivit grilelor notariale afectează însăși întinderea dreptului substanțial dedus judecății și prevederile de lege criticate nu pot intra sub incidența regulii aplicării imediate a normelor de procedură. Se mai susține că se încalcă principiul egalității în fața legii, întrucât se creează un tratament discriminatoriu nu doar în funcție de data rămânerii irevocabile a hotărârilor judecătorești, ci și de momentul la care autoritățile debitoare au procedat la executarea acestora, diferența de moment fiind cauzată de elemente neprevăzute și neimputabile persoanelor aflate în situații similare. Mai arată că hotărârile instanțelor de judecată au aceeași valoare, indiferent dacă prin unele se stabilește o obligație de „a da” sau de „a face”, deși prin dispozițiile art. 41 alin. (1) și (5) din Legea nr. 165/2013 se atribuie valori diferite acestor hotărâri, respectiv o diferență de tratament juridic, născându-se astfel o inegalitate neconstituțională. Cu alte cuvinte, se creează o discriminare între cele două categorii de persoane care beneficiază de hotărâri judecătorești emise în baza aceleiași legi, Legea nr. 247/2005, titlul VII. Cu privire la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, mai invocă și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, în sensul că ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Bogdan Petre Ilie, Roberto-Marian Andrei și Dumitru Colios în Dosarul nr. 39.525/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.042D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.053D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de Vasile Cherecheș și Ioan Cherecheș în Dosarul nr. 1.892/3/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent învederează Curții că, în ambele dosare, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

8. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 1.053D/2015 la Dosarul nr. 1.042D/2015, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că sunt incidente cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 715 din 9 decembrie 2014 și nr. 328 din 30 aprilie 2015.

intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare.

12. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** arată, în Dosarul nr. 1.042D/2015, că își însușește punctul de vedere exprimat de autorii excepției sub aspectul neconstituționalității prevederilor de lege deduse controlului de constituționalitate, iar în Dosarul nr. 1.053D/2015 apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** precizează că textele de lege criticate nu contravin principiului neretroactivității legii civile, nu instituie discriminări și nici nu încalcă dreptul de acces liber la justiție, apreciind că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următorul conținut:

— Art. 16: „*Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).*”;

— Art. 21 alin. (6): „*(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”;

— Art. 24 alin. (2): „*(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).*”;

— Art. 41 alin. (5): „*(5) Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.*”

18. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) în

care sunt precizate criteriile de nediscriminare, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității în drepturi și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că din actele existente la dosarele celor două cauze conexe rezultă că în favoarea autorilor excepției acesteia au fost pronunțate, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, decizii definitive și irevocabile prin care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost obligată să emită titluri de despăgubire în temeiul prevederilor legale cuprinse în titlul VII al Legii nr. 247/2005, pentru imobile expropriate care nu mai pot fi restituite în natură și pentru care primarul municipiului Focșani, respectiv Botoșani au propus acordarea de despăgubiri. Întrucât obligația stabilită în sarcina autorității pârâte nu a fost executată în termenul stabilit de instanță, îndeplinirea acesteia fiind amânată după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, soluționarea dosarelor de despăgubire s-a realizat de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — care a preluat atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor — prin aplicarea dispozițiilor legale incidente instituite prin art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. În acest context, autorii excepției de neconstituționalitate au susținut, în esență, că aplicarea noilor reguli referitoare la modalitatea de stabilire a despăgubirilor, constând în evaluarea imobilului imposibil de restituit în natură conform grilei notariale și compensarea sub formă de puncte, are caracter retroactiv și creează un regim discriminatoriu față de persoanele care au beneficiat de prevederile Legii nr. 247/2005 pentru executarea aceluiași tip de hotărâre judecătorească.

20. Curtea observă că, prin Decizia nr. 715 din 7 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 13 februarie 2015, s-a mai pronunțat cu privire la prevederile art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și prin prisma unei motivări similare a excepției de neconstituționalitate, respingând, ca neîntemeiate, criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 15 alin. (2), art. 16 și art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală. Astfel, în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, în jurisprudența sa, Curtea a observat, în esență, că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013). Așa fiind, cu privire la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel cum prevede art. 21 alin. (6) din legea menționată, Curtea a observat că scopul legiuitorului a constat în introducerea, prin noul act normativ, a unui sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, transpunând în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Prin decizia menționată, Curtea a admis că, prin intermediul acestui nou

sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

21. De asemenea, Curtea a apreciat că este firesc ca obligația emiterii titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 să fie executată în condițiile noii legi, aceasta fiind tocmai expresia concretă a principiului *tempus regit actum* și a principiului aplicării imediate a legii noi. Situația autorilor prezentei excepții, care au calitatea de beneficiari ai unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care se stabilește în sarcina autorității publice pârâte o obligație de a face, respectiv de a emite o decizie ce intră în competența sa legală, diferă de cea a persoanelor față de care, printr-o hotărâre judecătorească, a fost stabilită suma convenită cu titlu de despăgubiri, în urma evaluării efectuate în condițiile Legii nr. 247/2005, ipoteză reglementată de art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a arătat că respectarea principiului egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin

reglementările legale anterioare (a se vedea în acest sens, de exemplu, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

22. Întrucât situația de fapt din prezenta cauză este identică cu cea care a fost reținută în Decizia nr. 715 din 9 decembrie 2014 și ținând cont de împrejurarea că nu au fost evidențiate elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, precum și în considerarea similitudinii în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate, cele statuate în decizia amintită își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

23. În ce privește dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa anterioară, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014 (paragrafele 23—27), sau Decizia nr. 564 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 19 august 2015 (paragrafele 18—20), Curtea a reținut că, de vreme ce legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bogdan Petre Ilie, Roberto-Marian Andrei și Dumitru Colios, respectiv de Vasile Cherecheș și Ioan Cherecheș în dosarele nr. 39.525/3/2014 și nr. 1.892/3/2015 ale Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în administrarea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor mijloace fixe aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regionala CF Timișoara, în vederea reutilizării și refolosirii, respectiv scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, după caz

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și în conformitate cu prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 32/2007 privind reglementarea unor aspecte legate de modernizarea și reabilitarea unor părți din infrastructura feroviară publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 178/2008, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La numărul M.F.P. 147798, descrierea tehnică a imobilului se actualizează conform anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în administrarea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor mijloace fixe aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regionala CF Timișoara, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Trecerea în domeniul privat al statului se face în vederea reutilizării și refolosirii, respectiv scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, după caz, a mijloacelor fixe prevăzute la art. 2, respectiv a elementelor constitutive, în condițiile legii.

Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența contabilă.

Art. 4. — (1) Anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

(2) Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor, în calitate de autoritate concedentă competentă, și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de concesionar, se modifică/actualizează în mod corespunzător, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Alexandru Răzvan Cuc,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regionala CF Timișoara

DATELE DE IDENTIFICARE
ale mijlocului fix clădire aferent nr. M.F.P. 147798 pentru care se modifică descrierea tehnică

CS Ministerul Transporturilor: 13633330
 CUI Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.: R 11054529

Nr. crt.	Nr. M.F.	Coțul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Tip bun	
				Descrierea tehnică (pe scurt)	Vechinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune		Situția juridică actuală
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Total 147798 parțial Carte funciară nr. 318789	8.10.07	Cabină manevră construită din prefabricate, acoperiș terasă	Clădire = 1 buc. Suprafață desfășurată = 3,54 m x 3,54 m = 12,53 mp Înălțime = 2,5 m	Sucursalele regionale CF Cluj, Brașov, Craiova	Sucursala Regionala CF Timișoara	1998	217, exclusiv terenuri	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 Hotărârea Guvernului nr. 618/2008 Hotărârea Guvernului nr. 140/2010	concesiune	Concesiune/ Închiriat/ Dat cu titlu gratuit	imobil

DATELE DE IDENTIFICARE

ale mijloacelor fixe — exclusiv terenuri — aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională CF Timișoara, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în administrarea Companiei Naționale de Căi Ferate „CFR” — S.A., în vederea reutilizării și refolosirii, respectiv scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, după caz, fiind afectate de lucrările de reabilitare a liniei CF Frontieră—Curtici—Simeria, parte componentă a Coridorului IV paneuropean — tronsonul 1 — Frontieră—Curtici—km 614+000

CS Ministerul Transporturilor: 13633330

CUI Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.: R 11054529

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Tip bun	
				Descrierea tehnică (pe scurt)	Vechitătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune		Situția juridică actuală
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Total 147792 parțial Carte funciară nr. 300667, 318789, 340839, 313873	8.10.01	Linii ferate de circulație, inclusiv zona de siguranță a infrastructurii feroviare interoperabile	Lungimea totală a liniilor c.f. = 7,509 km Nr. aparate de cale = 42 buc.; linii c.f. simple = 2,127 km; linii c.f. duble = 5,382 km; linii c.f. electrificate = 7,106 km	Sucursalele regionale CF Cluj, Brașov, Craiova	Sucursala Regională CF Timișoara	1998	726.144, exclusiv terenuri	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 Hotărârea Guvernului nr. 140/2010	concesiune	concesionat	imobil
2	Total 147798 parțial Carte funciară nr. 318789	8.10.07	Instalații fixe de siguranță și de conducere operativă a circulației feroviare, interoperabile	Clădire = 1 buc.	Sucursalele regionale CF Cluj, Brașov, Craiova	Sucursala Regională CF Timișoara	1998	217, exclusiv terenuri	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 Hotărârea Guvernului nr. 618/2008 Hotărârea Guvernului nr. 140/2010	concesiune	concesionat	imobil

Grupele 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind stabilirea atribuțiilor domnului Drăghiea Nicolae, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Drăghiea Nicolae, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice. Plata

drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de către Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport lunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 16 mai 2016.
Nr. 181.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea documentelor prezentate spre dezbateri în Conferința anuală ordinară a Camerei Consultanților Fiscali din 21 aprilie 2016**

În temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) și ale art. 36 alin. (1) lit. c) și d) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2012, cu modificările ulterioare, și în baza materialelor supuse dezbaterilor,

Conferința anuală ordinară a Camerei Consultanților Fiscali, întrunită în ședința din 21 aprilie 2016, h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă Raportul anual de activitate al Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali pe anul 2015, situațiile financiare anuale ale Camerei Consultanților Fiscali pe anul 2015 și execuția bugetului de venituri și cheltuieli a Camerei Consultanților Fiscali pe anul 2015.

Art. 2. — Se aprobă — pe baza propunerilor făcute în cadrul Conferinței — limitele maxime ale cotizațiilor fixe și variabile aplicabile începând cu cotizațiile aferente anului 2017, precum și reguli de bonificare sau sancționare în situația respectării sau

nerespectării termenelor de plată ale cotizațiilor stabilite prin hotărâri ale Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali.

Art. 3. — Se aprobă — pe baza propunerilor făcute în cadrul Conferinței — reguli de comunicare publică în promovarea profesiei de consultant fiscal.

Art. 4. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2016, precum și programul de activitate al Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali pentru anul 2016.

Art. 5. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Ion-Toni Teau

București, 5 mai 2016.
Nr. 6.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT**pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2015 privind administrarea fondurilor de investiții alternative**

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (6) și art. 17 alin. (1) din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative,

în urma deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 11 mai 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2015 privind administrarea fondurilor de investiții alternative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 28 iulie 2015, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Dispozițiile alin. (5) sunt aplicabile și A.F.I.A. care până la intrarea în vigoare a Legii nr. 74/2015 dețineau calitatea de societate de investiții financiare (S.I.F.) autoadministrată.”

2. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) În aplicarea prevederilor art. 45 alin. (3) lit. b) și ale art. 68 din Regulamentul (UE) nr. 231/2013, procesul de validare a metodelor de măsurare a riscurilor care includ prognoze și estimări bazate pe modele, precum și de validare a modelelor utilizate pentru evaluarea activelor unui F.I.A., prin metoda marcării la model, este asigurat de către o persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 8 alin. (5), cursul de specializare fiind în acest caz unul organizat de către: CFA Institute, Professional Risk Managers' International Association, Global Association of Risk Professionals sau, cu aprobarea

A.S.F., de către o altă instituție care organizează cursuri/ programe de pregătire profesională similare.”

3. La articolul 19, alineatul (2) se abrogă.

4. La articolul 44, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dovada obținerii certificării prevăzute la art. 13 alin. (10) lit. f) se depune la A.S.F. în termen de maximum 12 luni de la termenul prevăzut la art. 63 alin. (1) din Legea 74/2015 definită la art. 2. În cazul în care dovada obținerii certificării nu se depune la data depunerii documentației complete pentru autorizarea în calitate de A.F.I.A., S.A.I./A.O.P.C. administrate intern depun la A.S.F. un document eliberat de instituția care organizează cursul/programul de pregătire profesională prevăzut la art. 19 alin. (1), care atestă că persoana pentru care se solicită autorizarea pentru funcția-cheie de administrare a riscurilor este înscrisă la un asemenea curs/program.”

5. La anexa nr. 1 punctul 5, liniuța a patra se abrogă.

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pe site-ul acesteia și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 12 mai 2016.
Nr. 5.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

